

DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR C
Homilie P. Paul De Bois - 23 januari 2022
Karmelietenkerk Gent

+

Paus Franciscus heeft de derde zondag door het jaar uitgeroepen tot de '**Zondag van het Woord van God**'. In 2022 valt deze 'Bijbelzondag' op **23 januari**. De dag wil de viering, bezinning en studie van de Heilige Schrift bevorderen. Ik opteerde voor mijn homilie om mijn persoonlijk verhaal met de Schrift met jullie te delen.

Ik ben eigenlijk wel blij met die "zondag van het Woord van God". Ik las al in de Bijbel toen ik humaniorastudent was. Ergens heeft de Bijbel altijd wel iets fascinerend gehad. Maar toen ik in mijn opleidingsjaren zat in de Karmel is voor mij de Bijbel steeds meer de "H.Schrift" geworden. De H.Schrift beluisteren we in de gemeenschap tijdens het getijdengebed, tijdens de voorlezing bij het midagmaal, in de eucharistieviering. Dikwijls komt daar ook nog de "lectio divina", de geestelijke lezing in de H.Schrift bij.

Het lezen en beluisteren van de H.Schrift is een manier geworden om God te ontmoeten. De lezing voedt mijn verbondenheid met de Drie-ene God: Vader, Zoon en Geest. Doorheen de Bijbelteksten leer ik Jezus Christus beter kennen...kom ik in contact met de goddelijke liefde en barmhartigheid. Mijn Schriftlezing is een heel persoonlijke uitnodiging om in die liefde binnen te gaan. Ik moet me laten vormen door het Woord Gods, door de Liefde. En ik mag die liefde, de liefde voor het Woord ook, delen met anderen. Zo weet ik me ook verbonden met christenen veraf en dichtbij.

'Het volk luisterde aandachtig naar de voorlezing van het wetboek.' Zo hoorden we het in de eerste lezing, en in het evangelie hebben de inwoners van Nazareth heel aandachtig naar Jezus geluisterd. Nadat Jezus hun een stukje uit de profeet Jesaja had voorgelezen zijn 'alle ogen op Hem gericht'. Aandachtig luisteren: daarover gaat het dus in de beide lezingen.

Luisteren: ik denk dat het niet altijd onze beste kant is. Wellicht ook voor mij niet. Luister ik echt naar wat iemand zegt, of wacht ik gewoon tot hij of zij uitgepraat is om dan met veel overtuiging mijn gedacht te zeggen? Toch is luisteren naar elkaar echt belangrijk bij elke ontmoeting, elke relatie, elk bezoek, elke vergadering. Er zijn zoveel situaties waarin luisteren noodzakelijk is. Maar misschien zijn we te veel met onszelf bezig om echt naar anderen te kunnen luisteren.

'Luisteren' betekent niet alleen aandachtig aanhoren wat iemand zegt, het betekent ook doen wat iemand zegt.

We luisterden samen naar de eerste lezing, uit het boek Nehemia. Het is geschreven nadat het Volk Israël uit de ballingschap in een heidens land is terug gekeerd. Daar hadden ze het contact met hun geloof verloren. Ze leefden niet meer naar de wet van Mozes die voorgelezen wordt. Daarom wenen ze, want ze willen trouw zijn aan die Wet. Ze willen niet alleen luisteren naar de voorlezing van die Wet, ze willen ook écht naar de Wet leven.

Altijd wanneer ik de H.Schrift lees stel ik mezelf de vraag: "En ik? Wil ook ik trouw leven naar het Woord van God?" Ik moet toegeven dat luisteren naar Jezus en proberen te doen

wat Hij zegt is niet altijd gemakkelijk. Ik merk wanneer ik dat écht probeer ... dat ik dan heel dikwijls mezelf, mijn eigen verlangen, mijn eigen belang moet loslaten.

De kerkvader Hiëronymus plaatste de H.Schrift in het centrum van zijn leven. Hij vertaalde de Bijbel in het Latijn. Hij schreef veel commentaren op de schriftteksten. Maar vooral heeft hij geprobeerd naar dat Woord Gods te leven.

Hiëronymus zegt: **"De Schriften niet kennen, is Christus niet kennen"**. Daarom is het belangrijk dat wij, christen, in contact en in persoonlijk gesprek leven met het Woord van God, dat ons in de Heilige Schrift gegeven is.

Weet je ... ik heb iets van de heilige Hiëronymus geleerd. Ik leerde bij hem dat ik het nooit mag opgeven om de H.Schrift te doorzoeken. Zeg maar het nooit mag opgeven de H.Schrift te lezen met mijn hart. Me door het Woord Gods te laten raken. Bij momenten haalt dat Woord Gods me ook helemaal overhoop. Maar dat geeft niet. "Blijf verder lezen en zoeken in de H.Schrift", zegt de kerkvader me. Zoek ik de ontmoeting met Jezus Christus in het Woord van de H.Schrift ... en blijf ik volgehouden zoeken, dan zal ik Hem vinden. Dat geldt voor mij. Dat is ook zo voor jullie.

Daarom spreekt men, wanneer we eucharistie vieren, ook wel eens van aanzitten aan "de tafel van het Woord" en de "tafel van het Brood". Weet je nog, dat kerklied van bij ons in de jaren 60 en 70: "Wij zijn samen onderweg ..." Ja, als Volk van God zijn wij samen onderweg. Proberen we gemeenschap te vormen. Een gemeenschap op weg naar de ontmoeting met de Verrezen Heer. In de eucharistie worden ons twee wegen van godsontmoeting aangereikt. We luisteren naar de voorlezing uit de H.Schrift. We luisteren ook naar de uitleg daarrond in de homilie. Dat is de eerste weg. Daarna mogen we ons voeden met het "Lichaam van Christus". Dat is de tweede weg. We verenigen ons dus met Christus in zijn Woord en in zijn Lichaam.

Daarom komen we zeker op zondagen en de grote kerkelijke feesten samen om eucharistie te vieren. Om dankbaar te luisteren naar de H.Schrift en om ons te voeden met zijn Lichaam. Dat doen tot gedachtenis aan de Heer Jezus én om in zijn spoor te leven.

Dat heeft voor mij alles te maken met "verlangen". Verlangen naar de Heer Jezus. Voor Johannes van het Kruis is het een echte verzuchting geworden in zijn 'Geestelijk Hooglied': "Waar houdt Gij U verborgen?" Zijn antwoord is duidelijk: diep binnen in je ziel, in jezelf is God aanwezig. Daar moeten we Hem liefdevol zoeken. Zo is Johannes van het kruis een op God verliefde ziel geworden.

Zo moet ook ik, moeten jullie aanzitten aan de tafel van het Woord en aan de tafel van het Brood ... en op God verliefd worden. Hij is in ons aanwezig in de goede en de kwade dagen van het leven. Laat daarom het refrein dat we gebeden hebben bij de psalm tussen de eerste en de tweede lezing ter harte nemen: "Uw woorden, Heer, zijn geest en leven"... Vragen we samen dat God ieder van ons helpt om te leven naar zijn Woord.

o.a.m.d.g.